

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาถึง 1)ข้อมูลพื้นฐานทางด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมของแม่บ้านเกษตรกรบ้านทุ่งแถม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี 2)สภาพการดำเนินธุรกิจการทอผ้า 3)บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาธุรกิจทอผ้า 4)ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานทางด้านบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของแม่บ้านเกษตรกรกับบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาธุรกิจทอผ้า 5)ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาธุรกิจทอผ้า กลุ่มตัวอย่าง คือ แม่บ้านเกษตรกรที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่หมู่บ้านทุ่งแถม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรีและมีอาชีพทอผ้า จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่ามัธยฐาน ส่วนค่าสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โครสคัล โมเมนด

ผลการวิจัยพบว่า แม่บ้านเกษตรกร มีอายุเฉลี่ย 55 ปี อาชีพหลัก คือ เลี้ยงไหม อาชีพรองที่พบมากที่สุด คือ การทอผ้า รายได้ทั้งหมดเฉลี่ย 237,920 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายทั้งหมดเฉลี่ย 110,860 บาทต่อปี พื้นที่ถือครองเฉลี่ย 27.48 ไร่ เพื่อนบ้าน เป็นแหล่งข่าวสารที่ได้รับมากที่สุด ประสพการณ์ทอผ้าเฉลี่ย 29 ปี วัตถุประสงค์ส่วนมากซื้อจากนอกชุมชน แรงงานในครัวเรือนที่ทอผ้าเฉลี่ย 1 คน ภูมิปัญญาคั้งเดิมที่ทุกคนใช้ คือ วิธีการทอผ้า และกึ่งเครื่องเทศ โทโลยีสมัยใหม่ที่ส่วนมากใช้ คือ การใช้เส้นไหมประดิษฐ์ แหล่งจำหน่ายผ้าที่พบมากที่สุด คือ ตลาดท้องถิ่น แหล่งจำหน่ายผ้าไหมแท้ที่พบมากที่สุด คือ ขายให้กลุ่มที่เป็นสมาชิก แหล่งจำหน่ายผ้าไหมประดิษฐ์ที่พบมากที่สุด คือ ร้านรับซื้อและจำหน่ายผ้า ส่วนใหญ่ไม่มีการออกร้าน การโฆษณา การจัดเกรดผ้า การทำภาชนะบรรจุ และการศึกษาตลาดล่วงหน้า เกินครึ่งไม่มีประสบการณ์การฝึกอบรมความรู้ในเรื่องการพัฒนาธุรกิจทอผ้า แหล่งคำแนะนำในการดำเนินธุรกิจทอผ้าที่ได้รับมากที่สุด คือ เพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงในการดำเนินธุรกิจทอผ้าในปีต่อไป บทบาทที่เป็นจริงที่ไม่เคยปฏิบัติเกินร้อยละ 50.0 มี 17 บทบาทย่อย บทบาทที่คาดหวังที่คาดว่าจะไม่ปฏิบัติเลยเกินร้อยละ 50.0 มี 12 บทบาทย่อย ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การขาดอำนาจการต่อรองราคาในการซื้อวัตถุดิบ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1)ควรสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มผลิตและต่อรองราคาในการผลิตและซื้อวัตถุดิบในการทอผ้า 2)มีการจัดหาช่องทางการจำหน่ายและเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าที่ทอเพื่อการจำหน่าย 3)ควรสนับสนุนด้านความรู้และฝึกปฏิบัติจริงในการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและการวิเคราะห์ผลตอบแทน 4)มีการพัฒนาองค์ความรู้ในประเด็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการทอผ้าและความรู้/ความชำนาญในการทอผ้า 5)ควรมีการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบของการฝึกอบรมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในหมู่บ้าน ช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน 6)ควรมีการพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทในการพัฒนาธุรกิจทอผ้าคือการเปิดรับข่าวสาร ฝึกอบรม ศึกษาดูงานและการประชุมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจทอผ้า

The objectives of the study were to examine 1) some personal and socio-economic background of Ban Toong Samae women farmer, 2) characteristics of cloth weaving business, 3) their actual roles and expected roles in cloth weaving enterprises development, 4) the relationships between some personal and socio-economic background of women farmer with their actual roles and expected roles in cloth weaving enterprises development, 5) their constraints and recommendations in cloth weaving enterprises development. Studied samples were 47 women farmer resided in Ban Toong Samae village, Nong Kham sub-district, Nong Ya Sai district, Suphan Buri province. Interviewing schedule was used to collect data. Descriptive statistics were frequency, percentage, arithmetic means, standard deviation and median. Inferential statistic to testing hypothesis was Pearson product moment correlation coefficient.

The findings revealed that women farmer average age was 55 years old. Major occupation was silk production while minor occupation was cloth weaving. Average income was 237,920 baht per year while average expenditure was 110,860 baht per year. Average land tenure was 27.48 rai (4.40 hectares). Most media perception was neighbor. Average cloth weaving experience was 29 years. Majority of cloth weaving raw materials were bought from outside community. Average cloth weaving household labor force was only one person per household. Most used native knowledge were cloth weaving pattern and traditional cloth weaving machine "KEE KRATOOK". Most used modern weaving technology was artificial silk. Community market was most found for sale cloth weaving product. Most natural silk cloth was sold at group member belonging. Most artificial silk cloth was sold at local clothes shop. Almost had the opportunity for boots sold, advertising, grading, packaging, and demand predication investigation. More than half studied sample had no experiences in cloth weaving enterprises knowledge. Most cloth weaving enterprises resource was neighbor. Nearly most of them plan to less their cloth weaving enterprises in coming year. There were 17 sub actual roles were rarely done by more than half of studied sample. There were also 12 sub roles that rarely expected by more than half of studied sample. Most constraint was less bargaining in sold raw materials. Recommendations were 1) Group building for production and raw materials bargaining should be promoted. 2) More channel for sold and value added should be provided. 3) More knowledge and skill in accounting and b/c ratio should be done. 4) More cloth weaving modern technology should be developed. 5) Transfer technology through training courses by governmental resources in the village from March-April should be concerned. 6) Factors affecting cloth weaving enterprises role were farming media perception, training perception, field study, and training in cloth weaving enterprises development.